

но слабшай словото Божіе, което говори: „Дойдете
„до мене вѣи, които сте оутрѣждени и отаготе-
„ны, и азъ ща вѣи оупокон.“

„Не можа сега, рече Апекидъ; дрѣги пѣть.“

„Сега, сега! възвикна Олинтъ, като го стисна
за раката.“

Но Апекидъ не бѣше още приготвенъ, да сѣ от-
рече отъ вѣрата си, и отъ тоа животъ, на който
той бѣше сторилъ толкова слабжы; заради чи мѣ
бѣше пѣланъ дрѣха съ окричаніа на врача Вгипта-
нина; а за това той сѣ изстрѣгна изъ рацѣте О-
линтови. Послѣ като оусѣкти, чи само съсъ едно
въздержаніе може да надвѣе нерѣшеніето на оуго-
ворніето Олинтово, което бѣше направило да сѣ
възроди въ дрѣшата негова, сгзрна си дрѣхата и
наче да бѣга тако, що не бѣше възможно да сѣ
държи Олинтъ слѣдъ него.

ПАЗАРА НА ПОМПЕИЦЫТЕ.

ВТОРО ОРЕШНУВАНІЕ.

§ 2.

Не бѣше още окѣдъ, пазара бѣше пѣланъ съ че-
ловѣцы; Едни по работыте си, а дрѣги праздни